

ВПЛИВ ФІЗКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ БАТЬКІВ НА ФОРМУВАННЯ ФІЗКУЛЬТУРНИХ ЗНАНЬ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА

У статті розглядаються питання впливу фізкультурної освіти батьків на формування фізкультурних знань молодших школярів.

Ключові слова: освіта, школярі, загальноосвітні заклади, батьки.

The article examines the impact of physical education of parents on the formation of physical education knowledge of younger schoolchildren.

Key words: education, schoolchildren, general educational institutions, parents.

Вступ. Вплив батьківської фізкультурної активності на формування знань фізичної культури учнів молодшого шкільного віку є актуальною та важливою проблемою в сучасному світі. Фізична активність та спорт визнаються ключовими компонентами здорового способу життя, і їх вплив на психофізичний розвиток дітей важко переоцінити. Однак, вплив батьків на цей процес має свої особливості і значення.

Мета дослідження – дослідити вплив фізкультурної освіти батьків на формування фізкультурних знань молодшого школяра.

Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення науково-методичної літератури.

Культура родини і фізична культура є нерозривною єдністю ланки одного цілого. Спільні заняття фізкультурою і спортом завжди укріплювали родину, збільшували «потенціал довіри» сім'ї. Фізкультура і спорт є сферою, яка єднає батьків і дітей, зменшує дефіцит у їхньому спілкуванні та сприяє звиканню до шкідливих звичок [1, 3].

У спільних родинних заняттях фізичною культурою розкриваються величезні можливості для покращення виховного впливу сім'ї та покращення стосунків батьків зі своїми дітьми [2].

Іноколи діти відчувають дефіцит спілкування з батьками. Фізична культура і спорт є тією сферою, де зменшується цей дефіцит спілкування. По-друге, саме тут батьки завжди будуть зразком для дітей. Прогулянка, або пробіжка, заміський похід або «лижний десант» – найкращі можливості «всеродинного дозвілля». Ті емоції, які діти отримують від спільних занять фізкультурою і спортом разом з батьками, вони витрачають завжди з позитивом. Відчуття товариства і взаємної симпатії добре знайомо спортсменам – членам загальної команди або секції. Щось подібне, лише на більш високому рівні, виникає і в спортивних сім'ях.

Система оздоровлення і фізичного розвитку довгі роки замикалася на школі або спортивній секції. Батьки, як правило, раділи досягненням своєї дитини, на багаторазових змаганнях. Сьогодні лише при повній взаємодії батьків, вчителів, а також медичних працівників ми можемо сподіватися,

що відсоток дітей з відхиленнями в здоров'ї не буде нестримно зростати [1].

У зв'язку з тим, що виникають постійні труднощі, батьки все менше часу приділяють своїм дітям. А у тих, хто все таки, цей час знаходить, не вистачає знань і власного досвіду для правильного виховання дитини. Дуже помиляються батьки, коли вони прагнуть уберегти свою дитину від фізичних навантажень, заховати від впливу довкілля. Саме цим вони уповільнюють адаптацію дитини до життєвих умов. А це, в свою чергу, уповільнює фізичний і розумовий розвиток. За будь-якого, найменшого прояву захворювання часто біжать до лікаря, намагаються ліками «перемогти» хворобу, забуваючи, що найкращий засіб проти хвороби – рух і загартування та здоровий спосіб життя. Зрозуміло, що в разі захворювання необхідний лікарський контроль. Але, як правило, лікарі борються саме з проявами хвороби, а не з причиною, яка її викликала. Обмежуючи дитину в рухах, позбавляючи її фізичних навантажень – пряма дорога до погіршення його здоров'я, оскільки гальмується розвиток організму. Батьки повинні мати в своєму розпорядженні необхідний обсяг знань для того аби зміцнювати здоров'я своєї дитини найбільш ефективними засобами: довкілля, силами природи, гігієнічними факторами і фізичними вправами [3].

Завданням вчителів фізичної культури для батьків – правильно скеровувати фізичне виховання учнів у сім'ї. Для цього він може використовувати такі форми реклами, як регулярні індивідуальні бесіди, відкриті заняття з фізкультури і гімнастики перед школою, виступи на батьківських зборах. Педагог повинен при спілкуванні з батьками направляти їх на заняття фізичними вправами, намагатися сформувати у них правильне ставлення до занять фізичними вправами.

Очевидно, що найкращий спосіб розвинути звичку до фізичної активності – це власний приклад батьків учня та інших членів сім'ї. У сім'ях, де в повсякденне життя інтегровані різноманітні види фізичної культури (походи, лижі, плавання, ранкова гімнастика тощо), діти ростуть сильними, здоровими, активними дітьми, які із задоволенням займаються всіма видами фізичних вправ.

Культура сімейних стосунків і культура спорту є нерозривною єдністю і ланкою одного ланцюга. Спільні заняття фізичною культурою і спортом збільшують «потенціал довіри» сім'ї. Фізкультура і спорт є тією сферою діяльності, яка об'єднує батьків і дітей, зменшуючи дефіцит у їхньому спілкуванні, прищеплює імунітет проти шкідливих звичок.

Висновки. Фізкультурна освіта батьків має значущий вплив на формування цінностей фізичної культури учнів молодшого шкільного віку. Батьки є важливими рольовими моделями, і їхня активність у сфері фізичної активності може сприяти збереженню та розвитку цінностей фізичної культури у їхніх дітей. Тому важливо підтримувати та сприяти фізкультурній освіті батьків, щоб сформувати здорове і активне покоління.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Алексеєнко Т. Учитель – батьки – діти: пошук шляхів порозуміння // Шкільний світ. 2005. № 1 (273). С. 2-3.
2. Фіцула М. М. Педагогіка: посіб. для вузів К.: Академія, 2001. 528 с.
3. Хрипкова А. Г. Вікова фізіологія : посіб. для студ. К.: Вища шк., 1982. 272 с.

Науковий керівник кандидатка наук з фізичного виховання та спорту, доцентка Степанюк С.І.